

Axplock ur rika Rikas rika levnad (1)

En dag blev Rika satt att göra en massa tester. Platsen för tilldragelsen var Arbetsförmedlingen, i ett litet rum som liknade en skolsal. Fyra bänkar med plats för tre personer i rad på den ena sidan, likadana och lika många bänkar på den andra. Längst fram i rummet stod en bänk katederplacerad och invid den hölls kvinnan som höll reda på testerna, tog tid och samlade in svarsblanketterna.

Rika kom sent och såg sig förstulet runt sedan hon intagit en plats vid en tom bänk. En hel timme hade hon fått vänta utanför och detta på grund av hennes sena ankomst. De två unga män som satt vid varsin bänk hade redan gjort en del tester. Den ene såg uttråkad ut, medan den andre var märkbart nervös och verkade mer livfull. Självt var hon fullständigt lugn och inte det minsta uttråkad. Hon gillade tester. Det ingav henne alltid en viss tillfredsställelse att skärpa hjärnan och fylla i svar. Fast den här gången kände hon ingen riktig lust att skärpa hjärnan. Detta eftersom hon inte trodde att hennes hjärna skulle kunna hjälpa upp hennes situation på arbetsmarknaden.

Pappren delades ut. Kvinnan som ledde arbetet gick igenom vad som skulle utföras och man fick först ett övningstest för att visa huruvida man förstod uppgiften. När allt var klargjort fick man börja. En del avsnitt skulle utföras under en viss tid och då var det noga att börja och sluta på signal.

Snart stod det klart att den uttråkade mannen arbetade snabbt. Rika fick en barnslig ingivelse att tävla mot honom, lydde impulsen och satte upp högsta fart. Hennes normalt överambitiösa sidor kopplade hon behändigt bort.

I svindlande fart avverkade Rika uppgift efter uppgift. De avsnitt som inte gick på tid blev hon och den snabbe klara med långt före den nervöse. De två fick invänta den tredje, som föreföll ta allting mycket seriöst. Hans omständliga kamp mot sina tillkortakommanden fick honom att ge ifrån sig utdragna suckar och var gång han lämnade ifrån sig en svarsblankett beklagade han antingen svårighetsgraden eller att han inte hunnit mer. Han formligen ångade av bedrövelse. Rikas vanliga jag skulle ha känt igen sig i honom. Men idag var hon inte sig själv.

När de två männen var klara och lämnade lokalen, fick Rika bli kvar för att utföra de test de andra börjat med. Det var tester som hon slutförde innan slutsignal. Verbal förmåga.

Som slutkläm i testandet fick man göra en självvärdering. Hur pass väl hade man utfört uppgifterna, hur pass noggrant, hur pass ärligt, och hade man verkligen gjort sitt bästa? Rika kryssade i högsta poäng och undertecknade, ty Rika hade nått det stadium där man ger blanka fanken i både det ena och det andra. Hon kunde inte ens uppbåda något dåligt samvete för att hon kommit för sent.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Anita Hanssen med Poeter.se id #28719 innehar upphovsrätten